

ŽILBER DELAE
MARSEL MARLIJE

maja

se seli

Prevela s francuskog Jelena Stakić

Laguna

- Deco,
moraćemo da se
selimo.

- Da se selimo!...
Zašto?

- Zato što se ova
kuća prodaje.

- Ovde nam je
bilo dobro. Ovo je
kuća našeg
detinjstva.

- Kuda idemo? - pita Maja bojažljivo.

- Upravo sam pročitao ovaj oglas u novinama:
„Izdaje se komforan stan za porodicu s
dvoje dece“ - kaže tata.

- Onda više nećemo moći da se igramo
s Filipom u vrtu, da gradimo kolibu, da se
veremo na trešnju!

- Mama i ja smo svuda tražili. Ništa
nismo našli u ovom kraju. Moraćemo
da se nastanimo u gradu. Meni će
posao biti bliže.

- Osim toga - dodaje mama -
biće vam lakše da idete u školu.

- Stan! - uznemirena je Maja... - Šta će biti sa Žućom i Mimi?... Ako nastojnica ne bude primila naše ljubimce, moraćemo da se rastanemo od njih!

- Ja ću biti dobar - reče Žuća.

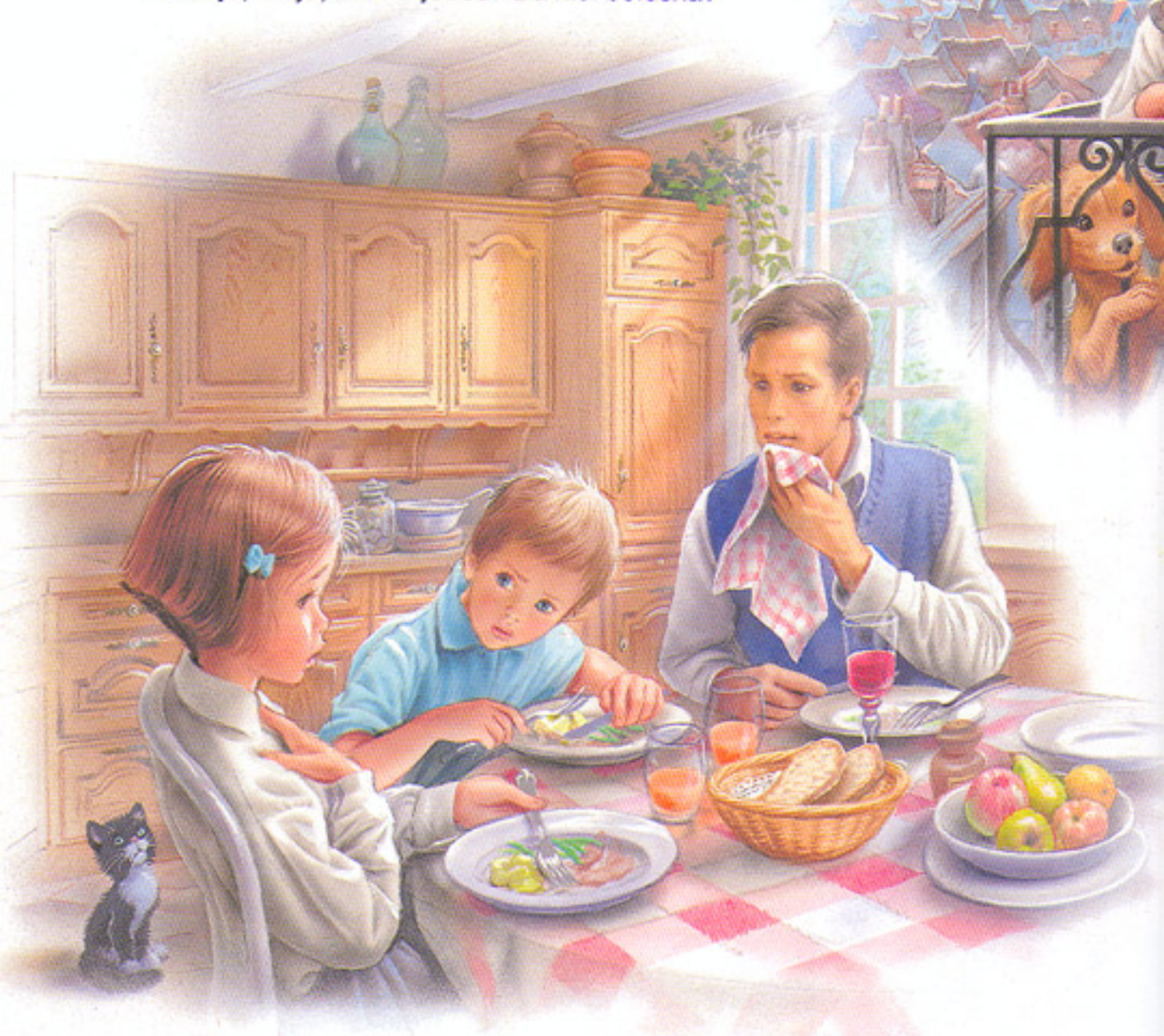
- Neću juriti po stepeništu. Neću lajati noću.

- A ja ću - dodaje Mimi - biti manja od makovog zrna.

- Vreme je za večeru. Za sto, deco, za sto!...

Maja razmišlja: preseliti se, to znači promeniti kraj,
rastati se s komšijama, drugovima i drugaricama iz škole.

- Šta je, Majo, što ne jedeš? Da nisi bolesna?

- Shvatam. Muči te selidba. Ne brini. Sve će dobro proći.
Zadržaćemo Žuču i Mimi. Osim toga, steći ćeš nove drugove.
Sutra idemo zajedno da vidimo taj stan.

Zakazali su sastanak s vlasnikom stana. Dok mama i tata razgovaraju s njim, Maja, Miša i Žuća otišli su da pogledaju balkon...

- Kako je visoko! Vidi se čitav grad.
- Meni se vrti u glavi - kaže Žuća.
- Vama ne?
 - Tamo dole, iza onog brega, nalazi se naša kuća. Ne vidi se odavde. Suiše je daleko... Uostalom, zgodno je ovde, pogled je lep. Biće mi prijatno u ovom stanu.
 - Nadajmo se da će se vlasnik i tata dogovoriti i da ćemo moći brzo da se uselimo.

